

KRÍZISEKRŐL KÁVÉ MELLETT

Vajon lehet olyan kávé főzni, amitől a társadalmi problémákra ébredünk rá? Amivel divatossá, „szexivé” lehet tenni a szociális érzékenységet, a konkrét segítő szolgáltatást? A Máltai Fiatalok által szervezett **Coffee To Go** – Az önkéntesség új formája című „SzocCafé”-széria ezzel kísérletezik.

Szöveg - Kemes Tamás

♦ A Coffee To Go című beszélgetés- (és cselekvés-) sorozat valószínűleg az utóbbi évek egyik legizgalmasabb akciója. A lelkes fiúkból és lányokból álló közösség célja, hogy ráirányítsa a figyelmet az aktuális társadalmi problémákra, ezek hátterére, valamint a megoldási alternatívákra – mégpedig a fiatalok számára is elérhető formában, derűs közegben és mai nyelven, egy csúcsmínőségű kávéfőzőgép zúgása közepette. Témáik között szerepelt már a hajléktalanság és a migráció, beszélgettek a cigányság helyzetéről, a gyermekszegénységről és a fogyatékkal élőkről. Kötetlenül, nyitottan, lazán, ugyanakkor intelligensen és elkötelezetten, örömmel. És nem mellékes, hogy az egyes alkalmakat követően a résztvevőknek lehetőségük van tenni is valamit az épp terítékre került ügy érdekében.

A februári állomáson a családban előforduló krízishelyzetekről volt szó, a meghívott szakértők Pataki Éva, a Zuglói Családsegítő és Gyermejjóléti Központ igazgatója, Frankó András, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Fogadó Pszichoszociális Szolgálatának vezetője és Rácsok Balázs, az Ökumenikus Segélyszervezet szociális és fejlesztési igazgatója voltak.

„Krisis” alatt ezúttal nem annyira a mostanában (joggal) napirenden lévő súlyos devianciákat – például a családon belüli erőszakot –, mint inkább a család természetes

életciklusaihoz kapcsolódó nehézségeket, megrázkódtatásokat kell értenünk. „A krízis következhet egyszerűen abból, hogy az életünk valamilyen értelemben új szintre lép – például amikor együttélésre szánjuk el magunkat, vagy gyermekünk születik” – mondta Pataki Éva. Bármennyire örömteliek legyenek ezek a változások, a krízis lehetőségét is feltétlenül magukban hordozzák, hiszen bizonyos egyensúlyvesztéssel járnak; életünk velük együtt kilép az addig megszokott medréből. Ilyenkor alkalmazkodni próbálunk – csak hogy nem mindig járunk sikerrel. A nagy életfordulókhoz kapcsolódó, azokat nyomatókiosztó-kiemelő szertartások fontosak: az ember ezeknek köszönhetően világosabban érzékeli a határokat, így jobban tudatosul bennünk az átlépésükkel járó változás és annak jelentősége.

A házasságkötés kiváló példa erre, hiszen ilyenkor a férfi és a nő élete egy erősen szimbolikus térben, meghatározott gesztusok, mozdulatok és szavak közvetítése révén kapcsolódik össze. A későbbi krízisek enyhítését (vagy épp elkerülését) szolgálja, hogy a házasságkötés pillanatának – különböző szinteken ugyan, de – a családtagok, barátok és ismerősök szintén a részeivé válnak, ezzel ugyanis ők is erősíthetik az új, ismeretlen útra lépő házasságot. De már az udvarlás is egy ilyen fontos, szimbolikus folyamat:

ennek – többek között – szintén az (lenne) a funkciója, hogy az egyes határok átlépése jelentette megrázkódtatásokat csökkentse, józanul átélhetővé tegye.

Családi krízist okozhat egy gyermek születése vagy épp „kirepülése” a családi fészekből – vagy egy családtag halála is. (A gyászolási időszak manapság gyakran elmarad, ez pedig szintén a határok elmosódását, és így akár a krízis folyamatos mélyülését eredményezheti.) Általában az ilyen helyzetekben sem sikerül a korábbi, jól bevált megoldásokkal boldogulnunk. A résztvevők külön kiemelték a nyugdíjas kor jelentette határ átlépésének jelentőségét. Szerintük ezt ma, Magyarországon nem vesszük elég komolyan – talán ennek a számlájára is írható, hogy a magyarok egynegyede rögtön a legelső, nyugdíjasként töltött évében meghal. A komolyabb – évtizedekkel számoló! –, konkrét

tervezésnek ezen a területen óriási jelentősége lenne, ehhez azonban már tanácsadó szolgáltatásokat is igénybe kellene vennünk.

Vajon a hit nem előbbre való a terápiánál? – kérdezte valaki a közönség sorából. A meghívottak abban ugyan egyetértettek, hogy az őszinte, mélyen megélt hit feltétlenül komoly segítséget jelenthet a családi krízishelyzetek megoldásában is, ugyanakkor határozottan felhívták rá a figyelmet: a hamis hit egyenesen a krízisek konzerválódásához, elmélyüléséhez is vezethet. Előfordulhat, hogy az egyik fél Istent felhasználva próbál ragaszkodni a saját igazához – és ezzel éppen elodázza a valódi, mély szembenézést az adott problémával. Holott Isten többek közt pont arra hív bennünket, hogy a lehető legőszintebben nézzünk szembe önmagunkkal – és a másikkal. ♦

hirdetés

Köszönjük, ha nemcsak hallgat, hanem segít is bennünket!

Országos
Katolikus Rádió
Alapítvány

Adószámunk:

18183674-1-42

www.katolikusradio.hu

